

(de *Kurts*, il·lustracions de Guillem Cifré, textos de Jordi de Manuel)

BRAU

Irromp al cercle com una exhalació, com si hagués guanyat la llibertat.

La graderia s'esglaia, l'ovaciona.

Baveja, albira una taca roja que oneja i corre per clavar-li les banyes.

L'intent fa voleiar vanament un drap vermell. Ho repeteix, infatigable, una vegada rere l'altra, amb el remor de fons d'olés que no comprèn.

Una figura el crida, enlaira les mans, es posa de puntetes. Corre a escometre'l i en l'instant que banyega l'aire sent dues fiblades a l'esquena. Trota, esgotat, amb la llengua que li penja. Pels punts de les fiblades la carn s'esquinça a cada pas.

Sonen trompetes. Davant seu apareix un monstre cuirassat, muntat per un ésser grotesc que l'escriu. Abaixa el cap, grata la sorra amb l'unglot i agafa embranzida. Envesteix monstre i genet fins alçar-los a un pam de terra. Brama victoriós, ignorant del destí, aliè al martiri que tot just comença.

